

Lura på Frägelista om 80. Oknamu på
 byggdens byar och innerånare:
 Detta har min Hamma omtalat således
 det på hennes tid, lågut sävar lever
 kvar ännu. Här i Heinneyd var ett fäl-
 behemman byn Skuas. Man sade i
 Heinneyd är det treine soters falk
 menligen Kalfalk Kvinfalk och de
 hägfädiga Skaspaabarna. denna byn
 ligger länget i äster Klakulls by
 länget i näster. Om flakullsfalket
 sade man. Ja se det "Flakta" smale
 de ära så "skina" magra så salen
 skiner genom hasarna. Ja Lohalms stad
 det var lerbutte hålan. och Ljungby det
 är Getaputien. Så var det de Låta
 eller "stinna" Lättjabaarna. Om Praryds-
 falket sade man de är som gäss de

FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

Luf.
 80.

ACC. N:R M. 11981:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de går "ka i sä". Mamma sade att in-
gen kan sjunga så bra som Healljööbarna
den söker fans ej meca till, här någon
sjunger, något som de andra ej tycker
om. säger man den biten du den kan
du ha ä sätta jöaparon på te vären.
Ja det där om gåra laeta i Skåna det
är rid sig ännu, sätt dem i kanna
med alla ritamer mat salen.
Skabohavse eller som man säger saska-
se sä, det är vad vi kallar knälhavse
Fär i världen så att slakta des kommand
gäden, antalade Mamma dena lanta
"vi ska te skafte ä slakta, te veä
ä flä, te mjäla ä fjäla, gäa kan
te boä ä kända om kanna ä gäa"
Mamma har berättat om kända
att på Kirick marknad, kan en riktig

ACC. N:R M. 11981:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skänninga maa till ett stånd, och på-
gade, har vi några bra messingskon-
mar? Sådana som vi hade i fjär-
fjä si de nu bra, fjä fjästa g lag
jä to, då fick ja ut över femtio hus
å andra lag jä to fick ja ut ändän
många flaurj.

Skämt historia om stadsbon som viska-
des på landet, var denna; En dag kom
flickan i gården fram med en full
korg "slyngan" blåbär, stadsbon pågade
var så den fins flickan svarede i sko-
gen, hur ser det ut, sade stadsbon,
flickan svarade, snu blå å trina
ritta på små pinna, aha då skall
gå å plöcka, Och så begar sig stads-
bon si åt skogen, men kom tillbaka
ganska slakäad, Så sade flickan

fans det inga? Jaa men qu va de bara
ben, man hade plockat lardyrklar,
eller som vi säger lardugga.

När den fattige kokar ättasö så de Maemar
då säga ättalen åt valanda, val ä du:
här ä jag. Men när de baka kaka
sitt ättasö så säga ättarna, flyttade
"lockade" så jag kommer typ.

Maemar berättade ofta om den enfaldige
poken, och den mera ilfundiga flickan
den lyder så här, Det var en myske skön
flicka som råkat så att säga illa ut, men
han slag sina bollar kring den enfaldiga
gassen, Han blev ju himmelskt gla
när han färdad att han ville ättahona
men när 20 veckor vara gångna ju då
fäddle flickan, som nu var hans hustru
en som han lyckte färdidig son.

ACC. N:R M. 11981:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Därför sade han huru kan det vara,
min mor sade när han leude att en
kvinnas ska gå i 40-tia veckor. Men
nu grep flickan sitt tillfälle och sade
att du är enfaldig och bænslig har
jag häit, men sedan jag leude att du
kunde lägga tillhapa tjugo å tjugo
här jag varit har dig i tjugo veckor
och du har mig lika länge, då blir
det vel de fjärtia veckorna vel ja,
gaja men så pooken. Mannen sade att
det var en fattig kvinna ensam med sin lilla
flicka dessa hade det på fattigt, men på
den tiden var här ganska gatt om kring-
vandrare, Till dem kom en dag en vandron-
de kvinna även hon hade en liten flicka
hon sad åt dema att gå i till den ensam-
ma, här hade maden gatt på arbete

och lämnat sin lilla flicka hemma med läfte
att komma hem, med mat. Men flickan
var hungrig så hon grät. När vandrarna
gick där färdi, sådo hon till sin syster
gick in till Stina här mens jag går fram
till byn. När hon kom in frågade
han den lilla där värfär, han grät, ja
jag är så hungrig så, a mal kommer
ej färdi det blir niäkt, och du ser väl
huru hägt salen står. Åha mat, det
kan du väl få, om du bara har en
gryta så këm jag kaka ättudappa, det
ärar ja om ni hade några ättar. Det
behövs inga ska du på se, ja springer
efter maten snart häru, så ska ja
visa dig. När som man återkomlade
han det han kallade häna i grytan
så patte han den på elden. Sådo kaka i kaka
gryta min kaka ättarna till skinn, ja var dapparna
färdig